

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Irlandii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,

sporządzona w Madrycie dnia 13 listopada 1995 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 13 listopada 1995 r. została sporządzona w Madrycie Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Irlandii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Irlandii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Irlandii, pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu

się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy umowa

1. Niniejsza umowa dotyczy, bez względu na sposób poboru, podatków od dochodu, które pobiera się na rzecz każdego Umawiającego się Państwa.

2. Za podatki od dochodu uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu lub składników dochodu, włączając podatki od zysku z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomego.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy umowa, należą:

a) w Polsce:

- 1) podatek dochodowy od osób fizycznych,
- 2) podatek dochodowy od osób prawnych, (zwane dalej „podatkami polskimi”);

b) w Irlandii:

- 1) podatek dochodowy,
- 2) podatek dochodowy od osób prawnych,
- 3) podatek od zysków z przeniesienia tytułu własności majątku, (zwane dalej „podatkami irlandzkimi”).

4. Niniejsza umowa będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej umowy będą wprowadzone obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe władze Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o wszystkich zmianach, dokonanych w ich ustawodawstwach podatkowych.

Artykuł 3

Ogólne definicje

1. W rozumieniu niniejszej umowy, jeżeli z jej kontekstu nie wynika inaczej:

- a) określenie „Polska” użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym każdy obszar poza jej wodami terytorialnymi, na którym na mocy ustawodawstwa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym Polska może sprawować suwerenne prawa do dna morskiego, jego podglebia i ich zasobów naturalnych;
- b) określenie „Irlandia” obejmuje każdy obszar poza wodami terytorialnymi Irlandii, który został określony zgodnie z prawem międzynarodowym lub który może być określony na mocy ustawodawstwa Irlandii w sprawie szelfu kontynentalnego jako obszar, na którym Irlandia może wykonywać prawa w odniesieniu do dna morskiego, podglebia oraz ich zasobów mineralnych;
- c) określenia „Umawiające się Państwo”, „jedno z Umawiających się Państw” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają, zależnie od kontekstu, Polskę lub Irlandię, a określenie „Umawiające się Państwa” oznacza Polskę i Irlandię;
- d) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;

e) określenie „spółka” oznacza każdą osobę prawną lub każdą jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;

f) określenia „przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo, prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;

g) określenie „komunikacja międzynarodowa” oznacza wszelki transport statkiem morskim, statkiem powietrznym lub pojazdem transportu drogowego eksploatowanym przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem przypadku, gdy statek morski, powietrzny lub pojazd transportu drogowego jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;

h) określenie „obywatel” oznacza każdego obywatela Umawiającego się Państwa oraz każdą osobę prawną, stowarzyszenie lub inną jednostkę utworzoną na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie;

i) określenie „właściwa władza” oznacza:

- 1) w przypadku Polski — Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela,
- 2) w przypadku Irlandii — Komisarza do Spraw Dochodów lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Przy stosowaniu niniejszej umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z treści przepisu nie wynika inaczej, każde określenie w niej nie zdefiniowane będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa danego Umawiającego się Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza umowa.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania lub siedziba

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na jej miejsce zamieszkania, pobytu, siedzibę, miejsce zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze. Jednakże określenie to nie obejmuje żadnej osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie z tytułu dochodu osiąganego ze źródeł położonych tylko w tym Państwie.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status będzie określony w następujący sposób:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie,

z którym ma ona silniejsze powiązania osobiste lub gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);

- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli jest ona obywatelem obydwu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą siedzibę w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

Artykuł 5

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, poprzez którą prowadzona jest całkowicie lub częściowo działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu,
- b) filię,
- c) biuro,
- d) zakład fabryczny,
- e) warsztat i
- f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo jakiegokolwiek inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych.

3. Plac budowy lub prace budowlane albo instalacyjne stanowią zakład tylko wtedy, gdy trwają one dłużej niż dwanaście miesięcy.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu uważa się, że określenie „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania urządzeń służących wyłącznie w celu składowania, wystawiania albo dostarczania dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostarczania;
- c) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerozbu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu gromadzenia informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek in-

nej działalności, mającej przygotowawczy lub pomocniczy charakter;

- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu wykonywania jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności wymienionych pod literami od a) do e), pod warunkiem jednak, że całkowita działalność stałej placówki, wynikająca z takiego połączenia, posiada przygotowawczy lub pomocniczy charakter.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 6, działa w imieniu przedsiębiorstwa i osoba ta posiada i zwyczajowo wykonuje pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa, to uważa się, że przedsiębiorstwo to posiada zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, który osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności określonych w ustępie 4, które — gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki — nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień niniejszego ustępu.

6. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w jednym z Umawiających się Państw tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Państwie czynności przez maklera, generalnego komisanta albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarczy, aby jakąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochody z nieruchomości

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (w tym dochód z gospodarstwa rolnego i leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” posiada takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których zastosowanie mają przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji pokładów mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych; statki morskie, statki powietrzne i pojazdy transportu drogowego nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu osiąganego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego oraz do dochodu z przeniesienia tytułu własności takiego majątku.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako odrębne i samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej.

4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób stosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w tym artykule.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody lub przychody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej umowy, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

Artykuł 8

Transport międzynarodowy

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej statków morskich, statków powietrznych lub pojazdów transportu drogowego podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. W rozumieniu tego artykułu, zyski osiągnięte z eksploatacji w komunikacji międzynarodowej statków morskich, statków powietrznych lub pojazdów transportu drogowego obejmują zyski osiągnięte z dzierżawy statków morskich, statków powietrznych lub pojazdów transportu drogowego, jeżeli takie statki morskie, statki powietrzne lub pojazdy transportu drogowego są eksploatowane w komunikacji międzynarodowej lub jeżeli takie zyski z dzierżawy mają związek z innymi zyskami, o których mowa w ustępie 1 tego artykułu.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się również do zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolingowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

1. Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa bierze udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa albo
- b) te same osoby bezpośrednio lub pośrednio biorą udział w zarządzaniu, kontroli lub kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkuje również zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego Państwa, gdyby warunki ustalone między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między niezależnymi przedsiębiorstwami, wówczas to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty podatku wymierzonego w tym Państwie od tych zysków. Przy dokonaniu takiej korekty będą uwzględnione inne postanowienia niniejszej umowy, a właściwe władze Umawiających się Państw będą porozumiewać się ze sobą, jeżeli będzie to konieczne.

Artykuł 10**Dywidendy**

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Z uwzględnieniem postanowień ustępu 3, dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, lecz jeśli odbiorca jest właścicielem dywidendy, to tak wymierzony podatek nie może przekroczyć 15 procent kwoty brutto dywidend. Właściwe władze Umawiających się Państw ustalą w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania tych ograniczeń.

3. Dywidendy wypłacane przez spółkę posiadającą siedzibę w Umawiającym się Państwie są zwolnione z podatku od dywidend w tym drugim Państwie, jeżeli właścicielem dywidend jest spółka, której siedziba znajduje się w drugim Umawiającym się Państwie i która posiada co najmniej 25 procent głosów w spółce wypłacającej dywidendy.

4. Postanowienia ustępów 2 i 3 nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

5. Użyte w tym artykule określenie „dywidendy” oznacza dochód z akcji lub z innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, i obejmuje wszelki dochód lub udział w dochodzie, który według prawa podatkowego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy, dochód lub dokonująca podziału zysków ma siedzibę, jest pod względem podatkowym traktowany jak dochód z akcji.

6. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli właściciel dywidend, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą poprzez zakład tam położony bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

7. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski albo dochody w drugim Umawiającym się Państwie, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę — z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, wiąże się faktycznie z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w drugim Państwie — ani też nie może obciążać nie

wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet gdy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w drugim Państwie.

Artykuł 11**Odsetki**

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i wypłacane są osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże odsetki, o których mowa w ustępie 1 tego artykułu, mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca jest właścicielem odsetek, podatek w ten sposób wymierzony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych odsetek. Właściwe władze Umawiających się Państw ustalą w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania tego ograniczenia.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2, wszelkie odsetki, o których mowa w ustępie 1, podlegają opodatkowaniu tylko w Umawiającym się Państwie, w którym odbiorca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, jeżeli odbiorca jest właścicielem odsetek i jeżeli odsetki są wypłacane:

- a) w związku ze sprzedażą na kredyt wszelkiego wyposażenia przemysłowego, handlowego lub naukowego;
- b) w związku ze sprzedażą na kredyt towarów przez jedno przedsiębiorstwo drugiemu przedsiębiorstwu lub
- c) z tytułu wszelkiego rodzaju pożyczki przyznanej przez bank.

4. Użyte w tym artykule określenie „odsetki” oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów, zarówno zabezpieczonych, jak i nie zabezpieczonych hipoteką lub prawem uczestniczenia w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami mającymi związek z takimi pożyczkami, obligacjami lub skryptami dłużnymi, jak również każdy inny dochód, który zgodnie z prawem tego Państwa, w którym ten dochód powstaje, jest traktowany jako dochód z tytułu pożyczonych pieniędzy, lecz nie obejmuje dochodu, który na mocy artykułu 10 jest traktowany jako dywidenda. Opłat karnych z tytułu opóźnionej zapłaty nie uważa się za odsetki w rozumieniu tego artykułu.

5. Postanowienia ustępu 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli właściciel odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie prowadzi w drugim Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą przez zakład tam położony bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest faktycznie zwią-

zana z takim zakładem lub taką stałą placówką. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna lub osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki, i zapłata tych odsetek jest ponoszona przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

7. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a właścicielem odsetek lub między nimi a osobą trzecią kwota odsetek związanych z zadłużeniem, z tytułu którego są wypłacane, przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem i właścicielem odsetek bez takich powiązań, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z ustawodawstwem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 12

Należności licencyjne

1. Należności licencyjne i opłaty za usługi techniczne powstałe w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże:

a) należności licencyjne, o których mowa w ustępie 1 tego artykułu, mogą być również opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz podatek wymierzony w ten sposób nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto należności licencyjnych;

b) opłaty za usługi techniczne, o których mowa w ustępie 1 tego artykułu, powstałe w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie, jeżeli taka osoba jest właścicielem opłat za usługi techniczne.

3. a) określenie „należności licencyjne”, użyte w niniejszym artykule, oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane z tytułu użytkowania lub prawa do użytkowania każdego prawa autorskiego do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin oraz filmami i taśmami dla radia i telewizji, patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, jak również za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, han-

dlowego lub naukowego, lub za informacje związane z doświadczeniem zdobytym w dziedzinie przemysłowej, handlowej i naukowej;

b) określenie „opłaty za usługi techniczne” użyte w tym artykule oznacza płatności jakichkolwiek kwot na rzecz jakiejkolwiek osoby z tytułu świadczonych usług mających charakter organizacyjno-zarządzający, techniczny lub konsultacyjny, w tym wynagrodzenie za usługi personelu technicznego lub innego, z wyłączeniem płatności na rzecz osób zatrudnionych przez osobę dokonującą płatności oraz jakiejkolwiek osoby fizycznej z tytułu osobistych niezależnych usług, o których mowa w artykule 14 dotyczącym wolnych zawodów.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli właściciel należności licencyjnych lub opłat za usługi techniczne, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne lub opłaty za usługi techniczne, działalność zarobkową poprzez zakład w nim położony bądź wolny zawód za pomocą położonej tam stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne lub opłaty za usługi techniczne, rzeczywiście wiążą się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że należności licencyjne lub opłaty za usługi techniczne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne lub opłaty za usługi techniczne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstał obowiązek zapłaty tych należności licencyjnych lub opłat za usługi techniczne, i zakład lub stała placówka pokrywają te należności, to uważa się, że należności licencyjne lub opłaty za usługi techniczne powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a właścicielem należności licencyjnych lub opłat za usługi techniczne albo między nimi a osobą trzecią kwota należności licencyjnych lub opłat za usługi techniczne mających związek z użytkowaniem, prawem lub informacją, za które są wypłacane, przekracza kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem a właścicielem bez takich powiązań, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z ustawodawstwem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 13

Zyski ze sprzedaży majątku

1. Zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie

z przeniesienia tytułu własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6, a położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z przeniesienia tytułu własności akcji, praw lub udziałów w spółce, w każdej innej osobie prawnej lub spółce osobowej, której mienie składa się głównie z majątku nieruchomego położonego w Państwie, lub z prawa do niego albo z akcji lub udziałów w innej spółce, której mienie składa się głównie z takiego majątku nieruchomego położonego w Państwie, lub z praw do takiego majątku mogą być opodatkowane w Państwie, w którym majątek nieruchomy jest położony, jeżeli zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa takie zyski podlegają takim samym zasadom opodatkowania, jak zyski z przeniesienia majątku nieruchomego.

3. Zyski inne niż te, o których mowa w ustępie 2 tego artykułu, z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, lub z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego, należącego do stałej placówki, którą osoba zamieszkała w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, osiąganymi z przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

4. Zyski, osiągnięte przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z przeniesienia tytułu własności statków morskich lub statków powietrznych lub pojazdów transportu drogowego, eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej, albo majątku ruchomego związanego ze eksploatacją takich statków morskich lub statków powietrznych, lub pojazdów transportu drogowego, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.

5. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku innego niż ten, o którym mowa w poprzednich ustępach tego artykułu, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba przenosząca tytuł własności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 14

Wolne zawody

1. Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że osoba ta dysponuje zwykle stałą placówką w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania swojej działalności. Jeżeli dysponuje ona taką stałą placówką, to dochód może być opodatkowany w drugim Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce.

2. Określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową,

jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów oraz dentystów i księgowych.

Artykuł 15

Praca najemna

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 18, 19 i 21 pensje, płace i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to osiągnięte za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenie osoby mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiągnięte z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlega opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni w danym roku podatkowym tego drugiego Państwa,
- b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie i
- c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu wynagrodzenie uzyskiwane przez osobę z tytułu pracy najemnej, wykonywanej na pokładzie statku morskiego, statku powietrznego lub pojazdu transportu drogowego, eksploatowanego w komunikacji międzynarodowej przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, może być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie.

Artykuł 16

Wynagrodzenia dyrektorów

Wynagrodzenia dyrektorów i inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, lub muzyka albo jako sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością takiego artysty lub sportowca nie jest wypłacany artyście lub sportowcowi, lecz innej osobie, to dochód taki, bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15, może być opodatkowany w Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu, dochód, o którym mowa w tym artykule, będzie zwolniony od opodatkowania w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność artysty lub sportowca jest wykonywana, pod warunkiem że ta działalność jest finansowana w znacznej części z funduszy publicznych tego Państwa lub Państwa drugiego albo gdy działalność jest wykonywana na mocy umowy lub porozumienia o współpracy kulturalnej między Umawiającymi się Państwami.

Artykuł 18

Emerytury i renty

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu jej wcześniejszego zatrudnienia oraz każda renta wypłacana takiej osobie podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Określenie „renta” oznacza określoną kwotę wypłacaną okresowo w ustalonych terminach dożywotnio lub przez konkretny lub dający się wymierzyć okres, jako spełnienie zobowiązania dokonywania płatności w zamian za uprzednio w pełni wykonane świadczenie pieniężne lub w równoważniku pieniężnym.

Artykuł 19

Pracownicy państwowi

1. a) Wynagrodzenie, inne niż renta lub emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej bądź władzy lokalnej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie;
- b) jednakże wynagrodzenie takie podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi są świadczone w tym Państwie, a osoba ma miejsce zamieszkania w tym drugim Państwie oraz osoba ta:
 - (i) jest obywatelem tego Państwa lub
 - (ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.
2. a) Każda renta lub emerytura, wypłacana bezpośrednio z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo lub jego jednostkę terytorialną bądź władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu usług o charakterze rządowym, usług świadczonych na rzecz tego Państwa lub jednostki terytorialnej albo władzy lokalnej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie;

b) jednakże taka renta lub emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba fizyczna jest obywatelem tego Państwa i posiada miejsce zamieszkania w tym Państwie.

3. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 mają zastosowanie do wynagrodzeń, rent i emerytur mających związek z funkcjami wykonywanymi w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną.

Artykuł 20

Studenci

1. Płatności otrzymywane przez studenta lub praktykanta, który przebywa w Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki i który ma albo bezpośrednio przed przybyciem do tego Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym Państwie, jeżeli płatności te pochodzą ze źródeł spoza tego pierwszego Państwa.

2. W odniesieniu do zasiłków, stypendiów i wynagrodzeń uzyskiwanych z tytułu zatrudnienia, nie objętych postanowieniami ustępu 1, student lub praktykant, o którym mowa w ustępie 1, będzie dodatkowo uprawniony w czasie kształcenia lub szkolenia do takich samych zwolnień, ułatwień lub obniżek podatkowych, jakie dostępne są dla osób mających miejsce zamieszkania w Państwie, w którym on przebywa.

Artykuł 21

Profesorowie i nauczyciele

1. Profesor lub nauczyciel, który przebywa w jednym z Umawiających się Państw przez okres nie przekraczający dwóch lat w celu nauczania lub prowadzenia studiów podyplomowych (w tym prac badawczych) w uniwersytecie, w szkole wyższej lub w innym uznanym instytucie badawczym albo w innym zakładzie szkolnictwa wyższego w tym Umawiającym się Państwie i który ma lub miał bezpośrednio przed przybyciem stałe miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, podlega zwolnieniu od podatków w pierwszym Umawiającym się Państwie z tytułu wynagrodzenia za nauczanie lub prace badawcze przez okres nie przekraczający dwóch lat od daty pierwszego przybycia w tym celu do tego Umawiającego się Państwa. Taka osoba będzie uprawniona do skorzystania z przywilejów określonych w tym artykule tylko jeden raz.

2. Poprzednie postanowienia tego artykułu nie mają zastosowania do wynagrodzenia, jakie otrzymuje profesor lub nauczyciel za prowadzenie prac badawczych, jeżeli takie prace są podejmowane głównie dla prywatnej korzyści określonej osoby lub określonych osób.

Artykuł 22

Inne dochody

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez

względu na to, skąd są one osiągnane, a które nie zostały objęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowień ustępu 1 nie stosuje się do dochodu nie będącego dochodem z majątku nieruchomego określonego w artykule 6 ustęp 2, jeżeli właściciel takiego dochodu, posiadający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie działalność zarobkową poprzez zakład w nim położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i jeżeli prawa lub majątek, z tytułu których wypłacany jest dochód, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

Artykuł 23

Stosowanie różnych norm w zakresie działalności w morskiej strefie przybrzeżnej

1. Bez względu na jakiegokolwiek inne postanowienie niniejszej umowy, postanowienia tego artykułu mają zastosowanie, jeżeli działalność (zwana w tym artykule „odnośną działalnością”) jest prowadzona w morskiej strefie przybrzeżnej w związku z badaniem lub eksploatacją dna morskiego i podległbیا oraz ich zasobów naturalnych położonych w Umawiającym się Państwie.

2. Uważa się, że przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, prowadzące odnośną działalność w drugim Umawiającym się Państwie, prowadzi, z uwzględnieniem postanowień ustępu 3 tego artykułu, działalność gospodarczą w tym drugim Państwie poprzez położony w nim zakład.

3. Odnośna działalność prowadzona przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa w drugim Umawiającym się Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 30 dni w ciągu każdorazowego okresu dwunastu miesięcy nie stanowi prowadzenia działalności gospodarczej przez położony w nim zakład. W rozumieniu tego ustępu:

- a) jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, prowadzące odnośną działalność w drugim Umawiającym się Państwie, jest powiązane z drugim przedsiębiorstwem prowadzącym tam zasadniczo podobną odnośną działalność, to uważa się, że pierwsze przedsiębiorstwo prowadzi wszelką taką działalność drugiego przedsiębiorstwa, z wyjątkiem, gdy ta działalność jest prowadzona jednocześnie z jego własną działalnością;
- b) uważa się, że przedsiębiorstwo jest powiązane z drugim przedsiębiorstwem, jeżeli uczestniczy ono bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale drugiego przedsiębiorstwa lub jeżeli te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale obydwu przedsiębiorstw.

4. Uważa się, że osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowa-

dząca odnośną działalność w drugim Umawiającym się Państwie, polegającą na świadczeniu usług fachowych lub wykonywaniu innej działalności o niezależnym charakterze, prowadzi tę działalność w oparciu o stałą placówkę położoną w tym Państwie. Jednakże dochód osiągnany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z tytułu takiej działalności wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie nie podlega opodatkowaniu w tym drugim Państwie, jeżeli działalność jest wykonywana w tym drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 30 dni w każdorazowym okresie dwunastu miesięcy.

5. Uposażenia, płace i inne wynagrodzenia osiągnane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu zatrudnienia związanego z odnośną działalnością w drugim Umawiającym się Państwie mogą w zakresie, w jakim ta praca jest wykonywana w strefie przybrzeżnej w tym Państwie, być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 24

Unikanie podwójnego opodatkowania

1. W Polsce podwójnego opodatkowania unikać się będzie w sposób następujący:

- a) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy może być opodatkowany w Irlandii, lub otrzymuje dywidendy, których dotyczą postanowienia artykułu 10 ustęp 3, to Polska zwolni od podatku taki dochód lub dywidendy;
- b) jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami artykułu 10 ustęp 2 i artykułów 11 i 12 może być opodatkowany w Irlandii, to Polska zezwoli na odliczenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Irlandii. Takie potrącenie nie może jednak przekroczyć tej części podatku, jaka została wyliczona przed dokonaniem odliczenia, która odnosi się do dochodu osiągniętego w Irlandii.

2. Z uwzględnieniem ustawodawstwa Irlandii odnośnie do dopuszczenia zaliczenia na poczet podatku irlandzkiego płatnego poza Irlandią (które nie narusza ogólnej zawartej tu zasady):

- a) podatek polski płatny na mocy ustawodawstwa Polski i zgodnie z niniejszą umową, bezpośrednio lub przez odliczenie, od zysków, dochodu lub przychodów ze źródeł położonych w Polsce (wyłączając podatek od dywidend płatny od zysków, z których wypłaca się dywidendy) będzie zaliczony na poczet podatku irlandzkiego obliczanego od takich samych zysków, dochodu lub przychodów, od których obliczany jest podatek polski;
- b) w przypadku dywidendy wypłacanej przez spółkę, która ma siedzibę w Polsce, spółce mającej siedzibę w Irlandii i która kontroluje bezpośrednio lub pośrednio 25 procent lub więcej głosów w spółce

wypłacającej dywidendę, zaliczenie uwzględnia (dodatkowo do każdego podatku polskiego podlegającego zaliczeniu na mocy postanowienia litery a) tego ustępu) podatek polski płatny przez spółkę od zysków, z których jest wypłacana dywidenda.

3. Jeżeli zgodnie z jakimikolwiek postanowieniami niniejszej umowy, dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibą w Umawiającym się Państwie jest zwolniony od podatku w tym Państwie, to Państwo to może, mimo to, przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby wziąć pod uwagę dochód zwolniony od podatku.

4. Jeżeli zgodnie z jakimikolwiek postanowieniami niniejszej umowy dochód lub zyski są całkowicie lub częściowo zwolnione od podatku w jednym Umawiającym się Państwie, a na mocy ustawodawstwa obowiązującego w drugim Umawiającym się Państwie osoba w zakresie tego dochodu lub zysków podlega opodatkowaniu w odniesieniu do podatku przekazywanego do lub uzyskanego w tym drugim Państwie, a nie w odniesieniu do pełnej jego kwoty, to zwolnienie dozwolone na mocy niniejszej umowy w pierwszym Państwie będzie miało zastosowanie tylko w zakresie dochodu lub zysku przekazanego do lub uzyskanego w drugim Umawiającym się Państwie.

Artykuł 25

Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nimi obowiązkami, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa. Niniejsze postanowienie stosuje się również, bez względu na postanowienia artykułu 1, do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność.

3. Żadne postanowienia zawarte w tym artykule nie mogą być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do przyznania osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatkowych, których udziela ono własnym mieszkańcom.

4. Z wyjątkiem przypadków stosowania postanowień artykułu 9, 11 i 12, odsetki, należności licencyjne lub opłaty za usługi techniczne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Państwie.

5. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał jest własnością w całości lub częściowo jednej lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo jest przez te osoby kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane inne podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

6. Postanowienia tego artykułu mają zastosowanie do podatków objętych niniejszą umową.

Artykuł 26

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zdania, że czynności jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy, to może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwej władzy tego Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 25 ustęp 1 — właściwej władzy tego Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy.

2. Właściwa władza, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w porozumieniu z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą umową. Osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wspólnie czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia rozwiązywać powstające trudności lub wątpliwości przy interpretacji lub stosowaniu umowy.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą kontaktować się ze sobą bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów.

Artykuł 27

Wymiana informacji

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje, konieczne do stosowania postanowień niniejszej umowy, a także informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, dotyczące podatków wymienionych w niniejszej umowie, w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z umową.

Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa i będą udzielane tylko osobom i władzom (w tym sądowym albo organom administracyjnym) zajmującym się ustalaniem, poborem lub ściąganiem podatków, których dotyczy umowa, lub organom rozpatrującym środki odwoławcze w sprawach tych podatków. Takie osoby lub władze będą wykorzystywać informacje tylko w podanych celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały jedno z Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstw, lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

Artykuł 28

Przedstawiciele dyplomatyczni i urzędnicy konsularni

Postanowienia niniejszej umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących pracownikom dyplomatycznym lub urzędnikom konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Artykuł 29

Wejście w życie

1. Umawiające się Państwa prześlą sobie wzajemnie noty o spełnieniu wymogów konstytucyjnych dla wejścia w życie niniejszej umowy.

2. Niniejsza umowa wejdzie w życie w dniu noty późniejszej i będzie miała zastosowanie:

a) w Polsce:

- (i) w zakresie podatków pobieranych u źródła — do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza umowa wejdzie w życie,
- (ii) w zakresie innych podatków od dochodu — do takich podatków należnych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub

po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym umowa wejdzie w życie;

b) w Irlandii:

- (i) w zakresie podatku od dochodu i zysków ze sprzedaży majątku — za każdy rok obrachunkowy rozpoczynający się w dniu 6 kwietnia lub po tym dniu w roku następnym, licząc od dnia wejścia w życie niniejszej umowy,
- (ii) w zakresie podatku od osób prawnych — za każdy rok finansowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku następującym po roku, w którym niniejsza umowa wejdzie w życie.

Artykuł 30

Wypowiedzenie

Niniejsza umowa pozostaje w mocy do czasu wypowiedzenia jej przez Umawiające się Państwo. Którekolwiek Umawiające się Państwo może wypowiedzieć umowę w każdym czasie po upływie pięciu lat od daty wejścia w życie umowy, pod warunkiem uprzedniego przekazania w drodze dyplomatycznej noty o wypowiedzeniu w terminie co najmniej sześciu miesięcy. W takim przypadku niniejsza umowa przestanie obowiązywać:

a) w Polsce:

- (i) w zakresie podatków pobieranych u źródła — do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu,
- (ii) w zakresie innych podatków od dochodu — do takich podatków należnych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku następującym po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu;

b) w Irlandii:

- (i) w zakresie podatku od dochodu i zysków ze sprzedaży majątku — za każdy rok obrachunkowy rozpoczynający się w dniu 6 kwietnia lub po tym dniu w roku następnym, licząc od dnia, w którym wygasa okres wymieniony w nocie o wypowiedzeniu,
- (ii) w zakresie podatku od osób prawnych — za każdy rok finansowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku następnym, licząc od dnia, w którym wygasa okres wymieniony w nocie o wypowiedzeniu.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Madrycie dnia 13 listopada 1995 r. w językach polskim i angielskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne.

Z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

W. Bartoszewski

Z upoważnienia Rządu
Irlandii

D. Spring

PROTOKÓŁ

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Irlandii przy podpisaniu w Madrycie dnia 13 listopada 1995 r. Umowy między obu Państwami w sprawie unikania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu uzgodniły następujące postanowienia, które będą stanowiły integralną część tej umowy:

W odniesieniu do artykułu 10 ustęp 3 rozumie się, że jeżeli po podpisaniu tej umowy Irlandia w jakiegokolwiek chwili miałyby pobierać podatek u źródła od dywidend,

których ten ustęp dotyczy, to postanowienia tego ustępu przestaną obowiązywać w odniesieniu do dywidend i dywidendy będą mogły być opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz podatek tak wymierzony nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto tych dywidend.

W. Bartoszewski

D. Spring

Po zapoznaniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 19 grudnia 1995 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *W. Bartoszewski*

650

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 16 czerwca 2000 r.

o sprostowaniu błędów w Umowie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Irlandii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzonej w Madrycie dnia 13 listopada 1995 r.

Na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 30 grudnia 1950 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Dziennika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” (Dz. U. Nr 58, poz. 524, z 1991 r. Nr 94, poz. 420 i z 1993 r. Nr 7, poz. 34) w Umowie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Irlandii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzonej w Madrycie dnia 13 listopada 1995 r. (Dz. U. z 1996 r. Nr 29, poz. 129), prostuje się następujące błędy:

- 1) w art. 10 w ust. 3 zamiast wyrazów „są zwolnione z podatku od dywidend w tym drugim Państwie” powinny być wyrazy „są zwolnione z podatku od dywidend w tym Państwie”;
- 2) w art. 12 w ust. 3 pod lit. a) zamiast wyrazów „włącznie z filmami dla kin oraz filmami i taśmami

dla radia i telewizji, patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, jak również za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego, lub za informacje związane z doświadczeniem zdobytym w dziedzinie przemysłowej, handlowej i naukowej;” powinny być wyrazy „włącznie z filmami dla kin oraz filmami i taśmami dla radia i telewizji lub innych sposobów odtwarzania lub przekazywania, patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego lub za informacje związane z doświadczeniem zdobytym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej;”.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. A. Ananicz